

ความประเสริฐของการรักษาน้ำละหมาด

﴿فضل المحافظة على الوضوء﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

ฟัยซอล อับดุลฮาดี

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

2009 - 1431

islamhouse.com

﴿فضل المحافظة على الوضوء﴾

« باللغة التايلاندية »

فيصل عبدالهادي

مراجعة: صافي عثمان

2009 - 1431

islamhouse.com

ความประเสริฐของการรักษาน้ำละหมาด

การรักษาน้ำละหมาดหมายถึง การอาบน้ำละหมาดอย่างดีและสมบูรณ์ และอาจหมายถึง การรักษาน้ำให้สะอาดอยู่ตลอดเวลา

การรักษาน้ำละหมาดมีความประเสริฐหลายประการ และส่วนหนึ่งจากความประเสริฐเหล่านั้นคือ

1. อัลลอฮ์ทรงรัก

พระองค์ได้ตรัสว่า:

﴿لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ، فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾

ความว่า: “แน่นอน มัสญิดที่ถูกวางรากฐานบนความยำเกรงตั้งแต่วันแรกนั้น สมควรอย่างยิ่งที่ เจ้าจะเข้าไปยืน ละหมาดในนั้น เพราะในมัสญิดนั้นมีคณะบุคคลที่ชอบจะชำระตัวให้บริสุทธิ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ชำระตัวให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่เสมอ” [อัต-เตาบะฮ์ : 108]

"ผู้ที่ชำระตัวให้สะอาดบริสุทธิ์" หมายถึงผู้ที่รักษาการอาบน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ และรักษาจากการเปื้อนของสิ่งสกปรกโสโครก [ตัฟซีร์ อิบน์กุษัยร 4/216]

2. เป็นลักษณะของผู้ศรัทธาที่สมบูรณ์

ท่านเชาบาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่:

«وَلَا يُحَافِظُ عَلَى الْوُضُوءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ»

ความว่า: “และไม่มีผู้ใดรักษาน้ำละหมาดนอกจากผู้ศรัทธา ” [บันทึกโดย อิบน์ มาญะฮ์ เลขที่: 277, และอะหมัด เลขที่: 22467]

อัล-มุญาบีรีย์กล่าวว่า: "คือการดูแลรักษาน้ำละหมาดให้คงอยู่ตลอดเวลา" และความหมายของผู้ศรัทธา ณ ที่นี้คือ "ผู้ศรัทธาที่มีความศรัทธาอย่างสมบูรณ์" [มิรฺอฺาต อัล-มะฟาตีหฺ 2/13]

3. เป็นลักษณะพิเศษของบรรดามุสลิมในวันกียามะฮ์

ท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่:

«إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ»

ความว่า: “แท้จริง ประชาชาติของฉันจะถูกเรียกเชิญในวันกียามะฮ์ในสภาพที่มีรัศมีเปล่งประกาย จากร่องรอยของการอาบน้ำละหมาด” [อัล-บุคอรีห์ เลขที่: 136, มุสลิม เลขที่ 246]

4. อัลลอฮ์จะยกฐานะและลบล้างความผิด

ท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้เล่าว่า:

«أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ. قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ ...»

ความว่า: “เอาไหม ถ้าฉันจะบอกพวกท่านซึ่งการงานที่อัลลอฮ์ จะลบล้างความผิดและจะยกฐานะให้ บรรดาเศาะหาบะฮ์ตอบว่า แน่นนอนที่สุด ใ้ ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ท่านจึงตอบว่า : การอาบน้ำละหมาดอย่างสมบูรณ์ ในช่วงที่ท่านไม่ชอบ (หมายถึงช่วงอากาศหนาวเย็น) ...” [มุสลิม เลขที่: 251]

และจากอุษมาน อิบน์ อีฟฟาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้กล่าววว่า:

«مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ»

ความว่า: “ผู้ใดก็ตามที่อาบน้ำละหมาด ด้วยลักษณะที่ดีที่สุด มวลบาปของเขาจะหลุดออกจากตัว เขา จนแม้กระทั่งบาปที่อยู่ใต้เล็บของเขา ” [มุสลิม เลขที่: 245]

5. เป็นสาเหตุของการตอบรับดุอาอ์

ท่านมูอาซ อิบน์ ญะบัล ได้เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้กล่าววว่า:

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَبِيْتُ عَلَى ذِكْرِ ظَاهِرًا، فَيَتَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَيَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ»

ความว่า : “ไม่มี มุสลิมคนใดที่นอนในสภาพที่รำลึกถึงอัลลอฮ์และสะอาด(อาบน้ำละหมาด) เมื่อเขาสะดุ้งตื่นขึ้นมาตอนกลางคืนและ เขาก็ได้ขอจากอัลลอฮ์ซึ่งความดี งาม ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า นอกจากพระองค์จะทรงให้ตามที่เขาได้ขอ” [อบู ดาวูด เลขที่: 5044]

6. ละหมาดสองร็อกอัตรหลังจากอาบน้ำละหมาดคือสาเหตุที่ทำให้ได้เข้าสวนสวรรค์
ท่านอุบะฮฺ อิบน์ อามิรฺ ได้เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้
กล่าวว่า:

«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضْوءَهُ ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ مُقْبِلٌ
عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»

ความว่า : “ไม่มีมุสลิมคนใดที่อาบน้ำละหมาด ซึ่งเขาก็ได้อาบน้ำ
ละหมาด อย่างดี และประณีต หลังจากนั้นเขาได้ละหมาดสองร็อกอัตร
ด้วยการมุ่ง ทั้งจิตและกาย นอกจากสวนสวรรค์จะเป็นที่แน่นอนแล้ว
สำหรับเขา” [มุสลิม เลขที่: 234]

และจากท่านอนู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺ
อะลัยฮิวะสัลลัม ได้ถามบิลาลว่า:

«يَا بِلَالُ حَدِّثْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمِلْتَهُ فِي الْإِسْلَامِ ، فَإِنِّي سَمِعْتُ دَفَّ
نَعْلِكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ ، قَالَ : مَا عَمِلْتُ عَمَلًا أَرْجَى عِنْدِي ، أَنِّي لَمْ
أُظْهِرْ ظُهُورًا فِي سَاعَةٍ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ ، إِلَّا صَلَّيْتُ بِدَلِكِ الظُّهُورِ مَا كُتِبَ
لِي أَنْ أُصَلِّيَ»

ความว่า : “โอ้บิลาลเอ๋ย ท่านจงบอกฉันถึงการทำงานที่ท่านหวัง มากที่สุด
กับมันที่ท่านได้ปฏิบัติมา แท้จริงฉันได้ยินเสียงร้องเท้าสองข้างของท่าน
เคลื่อนไหว อยู่เบื้องหน้า ฉันในสวนสวรรค์ บิลาลตอบว่า ฉันไม่ได้
ปฏิบัติการทำงานใดเลยที่ฉันหวังมา กที่สุดนอกจาก ว่า ฉันจะ เคยไม่
อาบน้ำละหมาดในช่วงเวลาไหนก็ตามทั้งกลางคืนและกลางวัน เว้นแต่
ฉันจะต้องละหมาดด้วยน้ำละหมาดนั้นเท่าที่ถูกกำหนดให้ฉัน สามารถ
ละหมาดได้” [อัล-บุคอรียฺ เลขที่ 1149, มุสลิม 6478]